

ad B. 3. Det anførte Beløb er ved Kongelige Resolutioner af 22de Februar 1804 og 10de April 1810 tilstaaet af Statskassen for Stadsconducteurens Forretninger, vedkommende Bygningsafgiften af Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder, og vil i Henhold til den under 27de April 1856 Allerhøist approberede Instrux og Reglement for Stadsconducteur-Embedet i Kjøbenhavn, § 12, blive anvendt forlods til de Stadsconducteuren og hans Contoirpersonale ved bemeldte Instrux tillagte Lønninger.

ad B. 4. Da det blev befundet, at den foretagne almindelige Opmaalning af samtlige bygningsafgiftspligtige Steder i Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder ikke egnede sig til at lægges til Grund for et nyt Oppebørselsregister, forinden den havde været underkastet en nøjagtig Revision, og da det ved Stadsconducteurens Contoir foresundne, til Bygningsafgiftsvæsenet henhørende Materiale, efter hvad der var oplyst, led af saa væsentlige Mangler, at det maatte anses lige nødvendigt og hensigtsmæssigt at søge disse afhjulpede i Forbindelse med den forommeldte Revision, blev der truffen Foranstaltning til, at det Fornødne i forommeldte Henseende udførtes af den nuværende Stadsconducteur. Udgifterne til denne Foranstaltning bleve af Stadsconducteuren anslaaede til ca. 1,200 Rd. for hvert af de 4 å 5 Aar, Arbeidet af ham blev calculeret at ville medtage, foruden ialt ca. 200 Rd. til Maaleinstrumenter, Tegneequivister og Papir. Med Hensyn til at Materialet til Bygningsafgiftens Beregning tillige indeholder Grundlaget for Fattigskattens Beregning, affordrede Indenrigsministeriet Kjøbenhavns Magistrat en Erklæring, om ikke Kommunen burde tage Deel i nyssævnte Udgifter. Hertil svarede imidlertid Magistraten, at, da Fattigskattens Totalbeløb bestemmes uden Hensyn til Størrelsen af det skattepligtige Areal, hvorpaa Skatten fordeles, vilde en Revision af de ældre Opmaalinger ligesaa lidt som den Opmaalning af Qvistetager, som Loven af 4de Marts 1857 gjorde nødvendig, lede til nogen Indtagtsforøgelse for Kommunen, hvorimod der næppe kunde være Tvivl om, at Statskassens aarlige Indtægt af Bygningsafgiften derved vilde forøges betydelig udover det Beløb, som den omhandlede Foranstaltnings Gjennemførelse een Gang for alle vilde udkræve, og at Magistraten derfor ikke kunde finde sig opfordret til paa Kommunens Vegne at samtykke i, at Stadens Kasse overtog nogen Deel af den paagjældende Omkostning. Efter denne Erklæring kunde der fra Ministeriets Side kun blive Spørgsmaal om at unddrage Kommunen Materialets Afbenyttelse til Fordelingen af Fattigskatten; men, da det er til stor Nytte for Controllen med Bygningsafgiften, at det er paalagt de af Kommunen lønede Bygningsinspecteurer uden Godtgjørelse af Statskassen at afgive Rapport til Stadsconducteuren om enhveromhelt Bygningsforandring, der foregaaer indensfor den ved Bygningsloven bestemte Demarcationslinie, fandtes der saameget mindre Anledning til i hin Retning at gjøre den strenge Ret gjældende, og Spørgsmaalet herom blev derfor stillet i Bero.

Til de heromhandlede Udgifter blev ved Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1860—61 bevilget 1,400 Rd., hvoraf imidlertid i Aarets Løb ikkun blev anvist 1,200 Rd., og ved hver af Finantslovene for Finantsaarene 1861—62 og 1862—63 blev dertil bevilget 1,200 Rd., hvoraf i Aarenes Løb henholdsvis 1,000 Rd. og 800 Rd. ere blevne anviste. Ved Finantsloven for indeværende Finantsaar blev hertil bevilget 1,200 Rd., hvoraf til Udgangen af September Maaned 1863 er anvist 400 Rd.

ad B. 5. Af denne Conto udredes et aarligt Honorar af 250 Rd. til den constituerede Branddirecteur i Smorum og Soffelunds Herreder for, i Henhold til Allerhøieste Resolution af 20de October 1841, at paasee Af- og Tilgangen i Bygningsafgiften af afgiftspligtige Landbygninger i gamle Kjøbenhavns Amt, og derover halvaarlig at indsende Af- og Tilgangs- lister. Honoraret var ved den anførte Allerhøieste Resolution bestemt til 100 Rd. aarlig; men